

at gøre det på. Der er forskellige måder at gøre det på, og det skal der være, for ellers forhindrer vi os selv i fremover at blive inspireret til at lave bedre lovgivning.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Til hr. Anders Samuelson: Vores forslag berører ikke i mindste måde den offentlige hjemmehjælp, måden den er indrettet på, måden modeller er skruet sammen på, ikke i mindste måde. Det må jeg slå fast. Det, vi lægger op til, er, at den ældre skal have en valgfrihed i det øjeblik, vedkommende er blevet visiteret af kommunen til en bestemt praktisk hjemmehjælpsydelse. Det er, hvad forslaget går ud på.

Hr. Anders Samuelson sagde, at den model kunne være galimatias visse steder. Det sagde hr. Anders Samuelson, og det vil jeg fastholde. Jeg fatter ikke, hvor den model kan være galimatias, og den har i hvert fald intet at gøre med den enkelte kommunes egen indretning af den offentlige hjemmehjælp, intet.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Villy Søvnald som ordfører.

Villy Søvnald (SF):

Jeg tror, at det generelle billede, hvis man spørger folk, er, at de er meget glade for deres hjemmehjælpere. Det tyder alle undersøgelser på. Jeg tror oven i købet, at de fleste har det sådan, at de er så glade for vedkommende, at de godt vil se hende lidt mere. Det er hovedproblemet.

Så kan man godt forsøge at lave hokuspokus, og jeg er fuld af beundring for Venstres og De Konservatives evne til optisk bedrag i de her diskussioner, men det har vi diskuteret før, og vi kommer formentlig også til at diskutere det igen om et år igen og om et år igen, og på den måde er det jo rart at vende tilbage til kendte problemstillinger.

Hvad er hovedproblemet på hjemmehjælpsområdet og på ældreområdet? Det er, at der er for få ansatte. Det er, at det derfor går for stærkt. Det er, at der derfor er for lidt tid. Det er derfor, de ældre synes, at de ser deres hjemmehjælpere for lidt. Det er derfor, indgåede aftaler ikke overholdes. Og det er endelig, at der er for få plejehjemspladser.

Hvad stiller man så op med det? Her i Folketinget synes jeg, at det skiller på, at der er to virkemidler. Den ene hedder sådan lidt trøstens ord, lidt sort magi, altså troen på, at andre orga-

nisationsformer kan klare det problem, vi står over for. I øjeblikket hedder det udlicitering, før da hed det øget effektivitet. Jeg synes ikke, at forskellen er så stor. Det er magi; det er optisk bedrag.

Selv hvis man er meget stærk troende på det her område, kan man kun hente måske marginaler. Jeg undrer mig bare over, at det på de områder går så skidt for dem, hvor det burde være indlysende let for private at udføre den opgave, de har specialiseret sig i – f.eks. ISS, der gør rent.

Jeg forstår ikke, at Venstre og De Konservative forbliver lige så stærke i troen, som de var før, når vi har set by for by, at det altså ikke går. De er ikke engang i stand til at løse den opgave, der er deres mest grundlæggende opgave, ikke engang på en måde der tilfredsstiller Venstre og De Konservative. Så synes jeg, det er tankevækkende, at man vil invitere til opgaver på langt mere sammensatte og dermed også langt mere indviklede områder.

De gange, vi har lavet noget om det, har vi arbejdet lidt mere håndfast sammen med regeringen og Enhedslisten. Jeg vil sige, at for mig at se er der fem områder, hvor det er helt afgørende, at vi tager fat, hvis vi skal sikre bedre forhold for de ældre.

Det ene er at sikre flere ansatte. Man kommer ikke uden om det. Det klares ikke ved magi.

Det andet er at være optaget af at højne effektiviteten i det arbejde, der udføres, altså sænke spildtiden i det arbejde, der pågår.

Det tredje og måske mest oversete er at sikre ældreboliger af et omfang, hvor stærke og svage ældre får lov til at møde hinanden, så der bliver dannet nogle netværk, der er stærke blandt ældre.

Det fjerde er, at vi sikrer, at indgåede aftaler skal overholdes, og at den, der bryder en indgået aftale, bliver straffet.

Og det femte og allervigtigste er diskussionen om den offentlige økonomi. I virkeligheden afgøres det her i høj grad, når kommuneaftalerne forhandles i maj/juni måned. Der er det jo underligt, at de samme partier, som siger, at de vil noget på det her område, altid er underlig fraværende, når vi foreslår, om vi ikke skulle presse regeringen på det her.

Men i virkeligheden kan man jo godt forstå det. Hvad er Venstres og De Konservatives politiske hovedbudskab? Det er, at der er for mange offentligt ansatte. De offentlige ansatte er vokset med 60.000 i den her regerings tid, siger man. Det er rigtigt. Hvor er de ansat henne? På ældre-